

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het woord dat in u geplant wordt, hetwelk uwe zielen kan zalig maken. En zijt daders des woords en niet alleen hoorders, uzelfen met valsche overlegging bedriegende.

JAKOBUS 1 : 21, 22.

No. 6. 15 Maart.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	7e Jaargang 1902.
----------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING,

gehouden door Apostel Francis M. Lyman, in de namiddag-
vergadering der Conferentie te Rotterdam,
19 Januari 1902.

Mijne Broeders en Zusters! Ik geloof, dat het meerdere deel welke dezen namiddag aanwezig zijn, Heiligen der laatste Dagen zijn, en daarom gevoel ik eenige woorden te moeten spreken over het avondmaal dat zoo even bediend is geworden. Ik acht, dat er geen verordening is van het Evangelie die zoo belangrijk en heilig is, als die van het Heilig Avondmaal. De Heere heeft geboden als wij tezamen komen om dit Avondmaal te nuttigen, dat de Heiligen zouden verstaan de waarde en het gewicht daarvan, en niet onwaardiglijk eten of drinken en daardoor een oordeel op zich nemen. De menschen zijn kort van herinneringsvermogen, en daarom eischt de Heere van ons, dat wij dikwijls tezamen zouden komen om aan deze verordening deel te nemen. Wanneer wij deze dingen doen, is het een positief bewijs voor God, dat wij gewillig zijn naar Zijne geboden te luisteren en deze te onderhouden, opdat de Geest des Heeren met ons moge zijn. Het is niet mogelijk voor de Heiligen der laatste Dagen in zonden te leven en in bezit te zijn van deze groote gave, en dezen geest kan ook onmogelijk in ons vermeederen of in ons toenemen of bij ons wonen, indien wij zedeloos en onrein zijn en weigeren de geboden des Heeren in stiptheid te onderhouden.

De Heiligen der laatste Dagen weten de waarde van het Avondmaal en door de nuttiging daarvan vervullen wij de verlangens des Heeren tegenover Zijn kinderren; onze bekeering voor Hem zouden wij behouden en daarmede verzekeren wij ons de vergeving der zonden. Want alhoewel wij de vergeving der zonden gekregen

hebben met den doop, zijn deze ons vergeven zoolang als wij de geboden des Heeren onderhouden en getrouw blijven in den dienst des Heeren, maar om vergeving der zonden te houden, moeten wij niet toornig zijn, wij moeten niet boos zijn tegen onze vrouwen, wij moeten niet boos zijn tegen onze kinderen; wij moeten niet toornig zijn tegen onze naasten, maar in vrede met hen leven. Ofschoon zij ons verkeerd doen, moeten wij bereid zijn hun te vergeven, opdat de Heere ons wil vergeven. Indien wij zoo leven, het nuttigen van het Avondmaal zal voordeelig voor ons zijn en het tegenovergestelde tot ons nadeel zijn. Wij zijn geneigd om van de wereld verzocht te worden, maar met den geest van het Evangelie moeten wij de wereld overwinnen, het koninkrijk Gods opbouwen, en daardoor blijdschap, vreugde, vrede en voorspoed hebben en een voorsmaak genieten van het geluk dat wij ontvangen zullen aan de andere zijde van het graf.

De Heiligen moeten standvastig blijven, den wil des Heeren leeren kennen en onderworpen zijn aan Zijn wil, en elken plicht volbrengen die de Heere vereischt. Wij moeten het woord van Wijsheid herdenken; wij moeten onze gebeden niet vergeten. Ik zou gaarne willen weten hoevelen hunne gebeden offerden dezen morgen vóór zij hunne woningen verlieten, en indien wij deze plichten veronachtzaamd hebben, moeten wij op onze knieën gaan en vergiffenis vragen. Wij moeten de armen gedenken en met ons spijsoffer hen helpen en voor hen zorgen, opdat hun geschrei voor God niet zoude opstijgen.

De Heere vereischt dat wij vasten en bidden en ons geloof vermeerderen en deel hebben aan zijne zegeningen. Om deze dingen te volbrengen moeten wij gezondheid hebben, gelukkig zijn en hoop op de toekomst hebben. De wet van tiende moet gehoorzaamd worden door de Heiligen der laatste Dagen, en zij moeten zich herinneren wat de Heere voor hen gedaan heeft. Hij heeft hun werk gegeven, hun kracht gegeven, en Hij geeft de vermeerdering en nu vereischt Hij dat een tiende van Zijne gave zou aan Hem terug gegeven worden. Door dit gebod te gehoorzamen zal het land Zion geheiligd worden, en allen diegenen die deze wet zullen volbrengen, en rein leven, zullen eveneens geheiligd worden. De verwoestingen die over Babylon komen zullen dan geen macht op hen hebben, en zij zullen te Zion vergaderd worden, en de Heilige geest zal met hen zijn en ons leiden en zij zullen teruggebracht worden in zijn tegenwoordigheid. Van deze bijzondere wet hangt onze tijdelijke toestand af, want de natuurlijke menschen hebben de dingen dezer wereld lief, zij zijn geneigd om wereldsch te zijn, en deze wet zal hen verbeteren, hun reinigen, hun verheffen, en van de macht der wereld verlossen en wij zullen in staat zijn dezen tijd van beproeving door te brengen. Onze vrijen wil is ons gegeven, en wij hebben macht den Heere of den duivel te dienen. Ik heb een weinig ondervinding gehad en weet welke het beste is om den Heere te dienen of den duivel en onderworpen te zijn aan hem. Er is geluk in goed doen, en onze harten zijn

vervult met groote blijdschap en vrede, maar schande, en verdriet wanneer wij kwaad gedaan hebben. Het is de geest van God die ons leidt om goed te doen, en de geest van den duivel tot het kwade.

Broeders en Zusters terwijl gij in dit land zijt, ontwikkelt u zelve in het geloof opdat wanneer de tijd zal komen om naar Zion te gaan gij standvastig zult blijven, want in vele opzichten is het daar nog moeilijker te leven als hier. Wij zouden niet een weinig goed zijn, en niet voor een tijd, maar voor altijd, want alsdan zal er nauwelijks genoeg zijn om ons zalig te maken. Wij moeten ijverig arbeiden en onze getuigenissen aan de wereld geven. Het is niet alleen aan den President zoo te doen maar ook allen, ja de vrouwen ook, en de kleine leden; allen zijn verplicht te spreken van de goedheid des Heeren. Gij en allen moeten deelnemen aan de verspreiding en de verkondiging van het Werk des Heeren, en het wordt van ons verlangd dat wij zouden ons gedeelte doen.

Iedereen heeft een zekere positie in het Koninkrijk Gods die wij dagelijks vervullen moeten, en wij zullen overvloedig beloond worden voor onze opoffering en moeiten, maar wij moeten gewillig zijn om alles op te offeren, dat is alle dingen die noodig zijn. Indien onze vader tegen o:s is moeten wij gewillig te zijn hem te verlaten, ja ook onze vrouwen, onze kinderen, onze broeders en zusters en zelf onze levens geven. Christus heeft Zijn leven gegeven, de Apostelen hebben hunne getuigenis verzegeld met hun bloed, alzoo ook Joseph Smith en vele andere menschen, en terwijl deze dingen misschien van ons niet vereischt zullen worden, andere dingen zullen worden geëischt, alles dat wij kunnen verdragen om ons te beproeven en te louteren. Wij moeten iederen dag voor den Heere in het verborgen nederbuigen, wij moeten leeren onze vijanden lief te hebben, en niet kwaad voor kwaad te vergelden. Het is maar eene korten tijd dat wij deze dingen moeten verdragen, en dan zullen wij in het eeuwige leven in gaan, en in de tegenwoordigheid van God zijn, en medeërfgemen met Christus. Wie is zoo dwaas en gewillig om deze eeuwige rijkdommen te verliezen, om een weinig plezier in dit leven te hebben? Ik spoor u aan om rein te leven in uwe gedachten, handelingen, daden en wandelingen. Weest oprecht en de Heere zal u liefhebben en u duizendvoudig terug beloonen. Gij zijt gezegend deze boodschap ontvangen te hebben, en nu is de weg voor ons eng en nauw en moeilijk te bewandelen, in het bijzonder voor sterfelijke menschen als gij en ik om reden wij zijn genegen om kwaad te doen, en de nietige dingen dezer aarde lief te hebben en aardig te vinden, en daarom is het makkelijk den breeden weg in te slaan en met de wereld mee te gaan. Wij die den weg gevonden hebben, zijn van den Heere rijkelijk gezegend, en nog meer zullen wij gezegend worden indien wij willen voortgaan, en niet af dwalen in paden van ongerechtigheid. Autoriteit is ons gegeven en alle mannelijke leden kunnen het Priesterschap ontvangen en uitoefenen door de geboden Gods waar te nemen. De reden dat de wereld dit werk

niet wil aannemen is vanwege de moeilijkheid. Het eischt te veel moeite, en zij zijn niet gewillig de dingen der wereld te verlaten.

Broeders en Zusters, kom tot den Heere, en weest meer getrouw in Zijn dienst, en gij zult het voorrecht hebben hier namaals gelukkig te leven. Hebt elkander lief, hebt den Heere lief, waardeer de kinderen die u van den Heere gegeven zijn en zij, die gij verloren hebt, zullen verlost worden, en zullen opgroeien en de uwen zijn in de heerlijkheid. Uwe vader en uwe moeder in dit leven zullen uwe vader en uwe moeder zijn hiernamaals, en de vermeerdering hier begonnen zal in eeuwigheid met u gaan. Uwe mannen zullen uwe mannen zijn; uwe vrouwen zullen uwe vrouwen zijn, en uwe kinderen uwe kinderen. Wij zullen hen meer waardeeren, wij zullen elkander meer waardeeren en verstaan. Ontwikkelt u zelve en leert de dingen die God van u verlangt. Volbrengt het werk voor de verlossing voor uwe voorouders, dat is ons werk. Deze zijn eenige ideën van de dingen die ons tegemoet gaan; beproeft hunne schoonheid te herinneren, en gij zult u deze dingen herinneren in den grooten oordeelsdag, en het zal u bekend gemaakt worden dat ik u deze dingen verteld heb. Ik zegen u, want ik heb macht mijne Broeders en Zusters u te zegenen en ik bid dat gij moogt bewaard blijven, voor nu en altoos, en ik beloof u uwe zonden zullen u vergeven worden van nu of aan; zij zullen uitgebluscht zijn, indien gij wilt volharden in goeddoen en dit is in het bereik van iedereen van ons. Ik heb u lief als mijn eigen familie en ik verzegel deze dingen op uwe hoofden, en hoop dat gij hen zult herinneren voordeel bij dezelve zoeken, en te volharden tot aan het einde toe; ik vraag het in den naam van Christus. Amen.

HET BOEK VAN MORMON.

Vervolg van blad. 72.

Squiers's „Oudheden van de Staat van New-York, uitgegeven in Buffalo, in 1851, bevestigt een aantal verklaringen door Adair gemaakt, welke in het voorgaande uittreksel van zijn „Geschiedenis van de Amerikaansche Indianen” weergegeven zijn. Squier's werk haalt eveneens andere gelijkheden aan welke, tusschen de gewoonten van de Israëlieten en de Indianen bestaan.

Indiaansche gebruiken.

Schoolcraft's „Ethnological Researches”, Vol 1 (uitgegeven in 1851) zegt ten opzichte van sommige van de Indiaansche gewoonten:

„Ten opzichte van de manieren, gewoonten, gebruiken enz. van de wilde stammen van het Westelijke grondgebied, een ware en meer juistere type als ik ooit gezien heb moge gevonden worden in de oude geschiedenis van de Joden of Israëlieten na hunne bevrijding van hun slavernij in Egypte. Het „Medicein huis”, van de Indiaan moge vergeleken worden met de plaats van aanbidding of tabernakel van de Joden; en de offeranden, offerandenreinigingen, waschingen en zalvingen kunnen alle gevonden en worden uitgeoefend door dit

volk. De wijze van treuren voor een overledene verwant, is zeer gelijk met dat van de Israëlieten. Daar konden zeer vele overeenkomstige vergelijkingen tusschen de zeden en gewoonten van dat volk en de joden gemaakt worden.

Het volgende is genomen van Civero en Von Tscudi's, „Peruvian Antiquities”. vertaald van het oorspronkelijke Spaansch door Dr. Hawks, en uitgegeven in New-York in 1854.

„Gelijk de Joden alzoo offeren de Indianen hun eerste vruchten; zij houden hunne nieuwe manen, en het feest van verzoening op het einde van September, of in het begin van October; zij verdeelen het jaar in vier jaargetijden gelijk met de Joodsche fe stelijkheden. Overeenkomstig Charlevoix en Long, de broeder van een overledene echtgenoot ontvangt zijne weduwe in zijn huis als een gast, en na een betamelijken tijd beschouwt hij haar als eene wettelijke echtgenote. In sommige gedeelten van Noord-Amerika wordt de besnijdenis uitgeoefend, en daarvan wordt door Acosta en Lopez de Comara melding gemaakt. Doch datgene wat het meeste lijdt om de gedachten te versterken aangaande de Hebreuwsche oorsprong van de Amerikaansche stammen, is een soort van een ark, oogenschijnlijk gelijk aan die van het Oude Testament; deze nemen de Indianen mede ten oorlog: men staat nimmer toe dat het de grond raakt, doch rust op steenen of op stukken hout, en het wordt als heiligshennis en onwettig beschouwd om het te openen of in hetzelfde te zien. De Amerikaansche priesters bewaken met zorgvuldigheid hun heiligdom, en de hooge priesters dragen op hunne borsten een witte schelp met edelgesteenten versierd, hetwelk de Urim van de Joodsche Hoogepriester in herinnering brengt; waaraan mede herinnerd wordt door een band van witte vederen aan hunne voorhoofden.”

Indiaansche Gewoonte gelijk aan het Paaschfeest.

„Het is algemeen bekend dat er eene wonderbare overeenstemming is tusschen de overgeleverde geschiedenissen van de Noord-Amerikaansche Indianen en de Bijbelsche geschiedenis van de Israëlieten in Egypte. Bijvoorbeeld, in de lente van elk jaar, omstreeks den tijd van het Paaschfeest, wordt een witte hond -- het dier moet zonder vlek en vlakje zijn -- door de Bloed-Indianen van Noord West Canada opgeofferd. De gelijkenis zou veel meer zijn indien een schaap gebruikt werd; doch daar zijn geen schapen in dat grondgebied, en van daar wordt een witte hond gebezigd. Het bloed van het dier wordt dan aan den ingang van de Indiaansche hutten of wigwams gesprekeld. Het vleesch van het dier wordt daarna te middernacht georoosterd, en het geheele kamp eet van hetzelfde, met omgordde lendeneu en marschvaardig juist als de Israëlieten in den tijd van Pharao deden. Wanneer het voedsel genuttigd is, marcheert het geheele kamp in stilte naar de wouden, een afstand van verscheidene mijlen. Daar zondert de medicine-man zich af en plant in afzondering eenige tabakszaden, waarvan de vrucht, indien zij rijp is, het volgende jaar voor dezelfde plechtigheid gebruikt wordt. Dit is een wonderbare overeenstemming en de zendelingen in die landstreek zeggen dat die gewoonten evergeleverd zijn van al oude tijden. Deze curieuse overlevering is thans gepubliceerd voor de eerste maal”. — Sunday Companion, November 28, 1896.

Overlevering van een Heilig Boek.

• Een werk aangaande den oorsprong van de Amerikaansche Indianen, door C. Colton, (Londen 1833) zegt ten opzichte van hun overgeleverd geloof:

„Zij verklaren dat een boek van hunne voorouders eens in hun bezit was, en tevens met deze herkenning hebben zij een overlevering dat de Grootte Geest aan hunne vaders toekomstige gebeurtenissen mededeelden; dat Hij de natuur ter hunner gunste bestuurde; dat engelen eens met hen spraken; dat alle Indiaansche stammen van één man afkomstig waren, welke twaalf zonen; dat deze man een voornaam en vermaarde prins was, welke grootte macht bezat; en dat de Indiaansche nakomelingen nog dezelfde macht en invloed terug zullen ontvangen. Zij gelooven, door overlevering, dat de geest van profetie en van mirakuleuse bemiddeling, eenmaal door hunne voorvaders genoten, weder tot hui hersteld zal worden, en dat zij het boek terug ontvangen zullen, allen welken zoolang verloren geweest zijn.”

Deze overlevering is een merkwaardige bevestiging van het verslag hetwelk in het Boek van Mormon vervat is.

Dit neergeschrevene getuigenis bewijst dat de Amerikaansche Indianen van Israelitische oorsprong zijn en is te uitgebreid om hier wedergegeven te worden. Het voorafgaande is voldoende en beslissend. Lord Kingsborough's groot werk over de „Oudheden van Mexico”, uitgegeven in 1830—37, was uitsluitend geschreven om te bewijzen dat de Indianen Israelieten waren.

Bekendheid met de geschiedenis van het Oude Testament.

Dat de oude inwoners van Amerika met het verslag van vele van de opgeteekende gebeurtenissen in het Oude Testament bekend waren, wordt zeer duidelijk door hunne overleveringen, schilderingen, boeken en inschrijvingen

Lord Kingsborough zegt aangaande de Mexicaansche Indianen:

„Ik kan niet nalaten op te merken dat een van de argumenten welke mij nopen te gelooven dat deze natie van de Hebreëen afstaat is de kennis te aanschouwen welke zij van het Boek van Genesis bezitten.

Het is onmogelijk te lezen wat de Mexicaansche Mythologie zegt van den strijd in den hemel; en de val van Zontemoque en ander rebelleerende geesten; van de schepping van het licht door het woord van Toncatleutli, en van de verdeeling van de wateren, van de zonden van Yzelacolinbqui, en zijn blindheid en naaktheid; en van de verzoeking van Suchequecal en haar ongehoorzaamheid in het verzamelen van rozen van eenen boom, en de daarop volgende ellende en schande van haarzelf en al hare nakomelingen, en dan geen schriftelijke overeenstemming te herkennen. Doch de Mexicaansche overlevering van den zondvloed is dat hetwelk de meeste ongeveenaarde kenmerken geeft als afstammende van een Hebreeuwsehen oorsprong. Deze overlevering deelt mede dat slechts weinige personen ontkwamen in de Ahuchueti, of ark van pijnboomen, toen de aarde door den zondvloed verzwoegen werd, de hoofman daarvan was Palecath van Cipaquetona genaamd; en hij vond de kunst uit om wijn te maken; dat Xelua, een van zijne nakomelingen, of tenminste een van hen welke in den ark ontkwamen, tegenwoordig was toen een hooge toren gebouwd werd, welke het opvolgende geslacht bouwden met het idee om te ontkomen indien de watervloed weder zou komen: de Toncatleutli, volgens hunne veronderstelling in toorn ontstoken, verwoestte den toren door bliksem, verwarde hunne taal en verspreidde hen; en dat Xelua een kolonie naar de nieuwe wereld leidde”. Mexikaansche Antiquities, Vol. VI, page 401.

Overlevering van Mozes.

Dezelfde schrijver geeft eveneens de volgende verklaring aangaande de bekendheid van de oude Amerikanen met de geschiedenis van Mozes:

„Een zeer merkwaardige voorstelling van de tien plagen welke God in Egypte zond, vindt men op de elfde en twaalfde bladzijde van het Borgian Manuscript. Mozes is daar afgebeeld, houdende zijne rechterhand en zijne staf opgeheven welke een slang werd; en, met eene onstuimig gebaar, roepende de plagen over de Egyptenaren neder. Deze plagen waren vorschen, spinkhanen, luizen, vliegen enz., welke alle op de aangegeven bladzijden voorgesteld zijn; doch de laatste en de meest verschrikkelijkste was de dikke duisternis welke Egypte voor drie dagen overdekte, en de dood van de eerstgeboorne van de Egyptenaren.

„Het curieuse symbool van eene slang welke de andere verslindt, komt eveneens op de negentiende bladzijde van hetzelfde Manuscript voor. Het zou niets buitengewoons zijn dat de Mexicanen, welk een gedeelte van de Exodus bekend waren, — dat betrekking heeft op het uittrekken van de van de kinderen Israels van Egypte — eveneens niet onbekend zouden zijn met een ander gedeelte.

Overlevering van Eva.

Benardino de Sahagun, een Franciskaner zendeling en geschiedschrijver van de zestiende eeuw, schrijver van „Historia Universal de Nueva Espannia, zegt de Aztec overlevering van Eva:

„De vrouw was de eerste welke in de wereld bestond, en de moeder van het geheele menschen geslacht; welke door de slang verzocht werd welke aan haar in het Terrestriale paradijs verscheen, en met haar een onderhoud had, om haar aan te sporen om het gebod van God te overtreden, en dat het eveneens waar is, dat na de zonde begaan te hebben enz., zij een zoon en eene dochter terzelfder tijd het leven gaf; dat de zoou Cain genaamd werd en de dochter Calmana; en dat zij daarna een tweede bevalling Abel en zijn zuster Delborah gewon, zoodat zij hen bij tweelingen gewon.”

Prof. Short, in zijn „North Americans of Antiquity, bladzijde 228, haalt van den Mexicaanschen schrijver Intellxochitl, het volgende aan:

Overlevering van den Vloed.

„Het wordt in de geschiedenissen van de Toltecs gevonden, dat deze eeuw en eerste wereld, gelijk zij het noemen, zeventien honderd en zestien jaar duurde, toen werden de menschen door verschrikkelijke regens en bliksemen van de hemelen verwoest, en zelfs al het land, zelfs niets uitgezonderd, en ook de hoogste bergen werden bedekt en verzwolgen in het water, caxolmoletli of vijftien cubieken en hier voegen zij andere fabelen bij hoe de menschen zich vermenigvuldigden van de weinige welke van deze verwoesting ontkwamen in a toplipetlacali, dit woord beteekend een gesloten kast of kist.

„Geen overlevering is meer onder de natiën verspreid dan die van een zondvloed. Het was het ontvangen denkbeeld onder eene of anderen vorm, van de meest beschaafde volken in de Oude Wereld, en van de barbaren van de Nieuwe. De Aztecs vereenigen met dit eenige bijzondere omstandigheden van een meer willekeurig karakter, overeenkomende met de geschie-

denis van het Oosten. Zij gelooven dat twee personen den zondvloed overleefden, een man genaamd Coxcox en zijne echtgenoot. Hunne hoofden zijn in oude schilderijen afgebeeld, met een boot drijvende op de wateren aan den voet van een berg. Een duif is alzoo afgebeeld met hieroglypisch zinnebeeld van de taal in zijn mond, welke hij aan de kinderen van Coxcox uitdeelt, welke stom geboren waren. Het nabij wonende volk van Michoacan, bewonende dezelfde hooge vlakten van de Andes, hadden een nog verdere overlevering, dat de boot waarin Tegpi, hun Noach, ontkwam, met verschillende soorten van dieren en vogelen gevuld was. Na eenigen tijd was een roofvogel van den denzelve uitgezonden, welke wegbleef, zichzelf voedende van de doode lichamen van de reuzen, welke op de aarde gebleven waren, als het water afgenomen was. De kleine gonzende vogel, huitsitsilin, werd toen uitgezonden en keerde terug met een tak in zijn bek. De overeenstemming van deze beide verslagen met de Hebreeuwsche en Galdeesche verhalen zijn zeer opmerkelijk. (Conquest of Mexico door W. H. Prescott, bladzijde 463—4).

Wordt vervolgd.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Jan Tingen is van zijn arbeid in de Groningsche Conferentie ontslagen en aangewezen zijn werkzaamheden in Rotterdam voort te zetten.

Ouderling James W. D. Hurren is van zijn arbeid in de Arnhemsche Conferentie ontslagen en aangewezen dezelve in Utrecht, Rotterdamsche Conferentie, voort te zetten.

Ouderling Gerard B. Denkers is van zijne werkzaamheden in Utrecht ontslagen en aangewezen deze in Rotterdam voort te zetten.

Aangekomen en Benoemingen.

Ouderling Willard T. Cannon van Salt Lake City, is op 26 Februari 11. te Rotterdam aangekomen en aangewezen in de Luiksche Conferentie werkzaam te zijn.

Naar Zion!

De profeten Gods gewagen
Ervan, dat in 't laatst der dagen
Op de bergen zich een rots,
Die op zijnen top zal dragen
's Heeren Huis, de Tempel Gods,
Zal verheffen, fier en trotsch.

In dien tijd zal het begeeren
Om te gaan naar 't Huis des Heeren,
Bij veel Heidenen ontstaan:
„Laten wij ons meer te leeren
Van Gods wil en van Zijn paan;
Naar de bergen Zions gaan”.

Zij, die 't Woord van God aannamen,
Die aan 't Evangelie kwamen,
Door den Heer geopenbaard,
Kunnen allen het beamen:
't Is hun wensch te zijn vergaard,
Daar waar 't Zion is op aard.

't Is niet noodig dat des Heeren
Knechten het gedurig leeren,
Dat het volk vergad'ren moet.
Neen! met innig zielsbegeeren
Ziet een ieder tegemoet
't Uur, dat hij Gods Huis begroet.

I. K.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Naar 't Heilige Land.

Beschrijving van Tochten en Ondervindingen in het land der Pharao's van ouds.

Port Said, Egypte, 18 Februari 1902.

Gedurende de afgelopen week is het ons voorrecht en genoeg geweest eenige van de meest belangwekkende punten in dat land van de Pharao's van ouds te bezoeken. Vroeg in den morgen van den 11den dezer stoomde ons stoomschip de haven van Alexandrië binnen, alwaar het onmiddelijk naar het dok gesleept werd. Zwermen van inboorlingen in elke kleur en vorm van kleding, en zelf sommigen bijna geheel zonder, wachtten ongeduldig de aankomst van den onbedachtzamen tourist, ten einde zijne bagage machtig te worden en hooge betaling daarvan te eischen. Van te voren gewaarschuwd zijnde, zoo namen wij den tolk van Gaze's Tourist-kantoor, welke ons voor den aanval van anderen beschermde en onze bagage door het tolkantoor bracht alwaar het bijna zonder onderzoek werd doorgelaten.

De eerste indruk welke de Egyptenaren op ons maakten was niet tot hun voordeel, vooral toen wij de stad door reden en eenige hunner manieren en gewoonten enz. opmerkten. Niettegenstaande moet men in overweging nemen dat zij bijna den kinderen gelijk zijn, en dat hun bedriegerij grootendeels aan de losheid van hun godsdienst te wijten is. Alexandrië is een belangrijke handelsstad, op één na de grootste in Egypte, een bevolking hebbende van 325,000 inwoners waarvan er 50,000 Europeanen zijn, meerendeels van Griekenland en Italië. Er zijn geen oude overblijfselen te vinden uit den tijd van Alexander de Groote 332 v. C. en maar weinige van de latere periodes. Er bestond een tijd dat dit het middelpunt der Grieksche geleerdheid was, en haar bibliotheek was wereldberoemd. Het bezat eveneens een der wonderen der wereld — „het groote lichthuis”, of „Pharos” zoo men zeide 590 voeten hoog. Bijna het eenigste monument van vroeger tijden overgebleven zijnde, is een prachtige granietkolom, bekend als de Pompei-pilaar. Het bestaat uit een cilindervormige gedenkzuil, 9 voet in diameter en 69 voet lang rustende op eene ontzaggelijk groot rechthoekig voetstuk. De juiste datum van de oprichting van dit stuk is niet bekend, doch was voor de derde eeuw n. C. Alexandrië heeft twee havens, gescheiden door een schiereiland op welks eind het Khedive's paleis en het Britsch garnizoen gelegen

is. Gedurende onze reis per spoor naar Caïro hadden wij een schoone gelegenheid iets meer van dit land en hare inwoners te zien. De hooge weg ligt langs de vruchtbare vlakke van de Nijl, tot aan haar devisiepunt juist beneden Caïro. De overstroming der groote rivier heeft onlangs plaats gehad, dientengevolge zien de graan- en voornamelijk de lucern klaver velden er weelderig uit. Zooals Pres. Lyman ook even de opmerking maakte „Er zal dit jaar koren in Egypte zijn”. Het land is zeer gelijk en bij de zee moerassig, vormende juist in land van Alexandrië, een groot meer. Het voornaamste gebladerte is de oude Palm, en ander boomgewas wordt hier gezien, alhoewel zij ons niet bekend zijn. De gomelastiekpland die verder in het noorden slechts in broeikasten gezien wordt, kan men hier als een schoonen grooten boom aanschouwen. Wij passeerden een aantal boeren gehuchtjes en dorpen langs de weg. Zij zijn zeer armoedig bestaande uit kleine hutjes gemaakt van steen van Nijlmodder vervaardigd en bedekt met stroo. De huizen zijn te zamen gebouwd en somstijds twee op elkaar. Want de fellâh of de boer besteed zijn tijd meest buitenshuis, hetzij in het veld of onder de boomen dicht bij zijn huis, en neemt het alleen des nachts in gebruik.

Caïro was het hoofdkwartier voor de reizigers en bezoekers dezer stad en hare nabij zijnde ruïnen. Deze streek bezit vele overblijfselen van zeer oude tijden, die van zeer groot belang zijn. Over de rivier van Caïro, en ongeveer 20 mijl van de Nijl verwijderd, bestond eenmaal een groote stad — Memphis, de hoofdstad van het toen bloeiende land van Egypte. Daar troonde eenmaal de koningen dien de werken en uitgaven ondernamen, om gebouwen en stukken daar te stellen welke heden ten dagen als wonderen beschouwd worden, en eene groote naam en faam voor hunne grootsche constructie verwerven. Memphis was de hoofdstad en zetel voor koningen of Pharao's. Zeer waarschijnlijk was daar de plaats waar Jozeph Potiphar diende en later het gansche land onder koning Pharao regeerde. Vele tempels ter eere der Egyptische goden en andere publieke gebouwen werden gebouwd, doch nu kan men schaars een vesting van de eens zoo bloeiende kapitaal vinden. De gebouwen zijn afgebroken en de steenen weggedragen voor andere doeleinden, en de ongebakken Nijlsteen is weder tot droog slijk weggekruimd. Waar eens de handel en activiteit dier groote stad was, is nu veranderd in het palmen bosch en groene weide. Niettegenstaande er zijn twee kolossale standbeelden van graniet en kalksteen van Rameses II; die aan den ingang der Tempel stonden door hem gebouwd, en zijn bijna de eenigste gedenkteeken van die grootsche stad. Zij stellen de vernietigde toestand van het oude koninkrijk voor, Deze koning is somtijds vergeleken met Pharao de verdrukker waar de Bijbel van spreekt, alhoewel Bijbelsche en Wereldsche geschiedenis op dit punt niet overeenkomen. Een zeer duidelijke getuigenis voor de grootheid van Memphis wordt gevonden in de graffomben van Pharao en meer aanzienlijke klassen, die eene plaats innemen van ongeveer

25 mijlen lang het einde der woestijn van Libyan op kleine afstand van de westzijde van de oude stad.

Alhoewel de gebouwen der levendigen verwoest zijn zoo zijn die der dooden noch steeds daar, in vele gevallen onbeschadigd uitgenomen de beschadiging welke door baldadigheid toegebracht werd. Deze monumenten bestaan uit vijf piramides, waarvan elk door een onnoembare menigte onderaardsche grafkelders omringd is. Daar is de stijle pyramide, eenig in haar soort, en de oudste in Egypte. Dan zijn er groote gewelven, gebouwen voor Priesters en Edelvolk; de piramiden zijn de koninklijke graftomben. Deze Catacomben bevatten eenige der schoonste hieroglyfische opschriften van beeldwerk in kalksteen die in Egypte gevonden werden. Een eigenaardige onderaardsche spelonk is onlangs ondeckt, hetwelk ontzaggelijk veel licht over de Egyptische godsdienst verspreid. In deze spelonk was een graftombe gemetseld voor de gebalsemde lichamen van Heilige mannen. Na een zeker getal jaren van tempeldienst werden zij omgebracht, en de zorgvuldig gebalsemde lichamen werden in een der grootsche granieten Sarcophagi gesloten, waarvan er nu 24 in zijn, zijnde de ruimte der graftombe. Op een anderen dag bezochten wij eene andere groep piramiden, en de schoonste van allen was die van Gizeh. Deze zijn ongeveer acht mijl van Cairo, waar wij ons per electriche tram heen begaven. De groep bestaat uit twee piramiden, de een aanmerkelijk kleiner, en zoo begraafplaatsachtig ingericht, dat als men een rechte overhoeksche lijn door twee van de hoeken zou trekken, zou het door dezelfde punten van anderen passeeren. Buitendien zijn er nog zes kleine piramiden, tempels en menige onderaardsche gewelven. De ouderdom dezer gebouwen is ongeveer 4.200 jaar. Deze piramiden zijn allen op de voornaamste lijnen der compas gebouwd en de ingang naar binnen is in elk aan de Noordzijde. Uitgenomen het wegnemen van kalksteen en de granietbedekking dat nu een gladde oppervlakte vormt zijn de piramiden nog juist als in de vroege tijden. Teneinde hunne onmetelijkheid te waardeeren is het noodzakelijk dat men ze van nabij ziet. De grootste die bekend is, is de piramide Kheops of Khufu, en door deze koning voor zijn eigene graftombe gebouwd. Men kan een zeer goed idee van hare grootte vormen als het bekend is, dat iedere zijde van het voetstuk 750 voet lang is, zoodat het een ruimte van bijna 7 hectaren grond beslaat, terwijl de loodrechte hoogte toen te zaam gesteld 482 voet bedroeg. Doch sedert het met graniet bedekt werd is het 30 voet lager gemaakt. De piramiden zijn gebouwd op de natuurlijke rots welke hier op de oppervlakte aanwezig is. De kalksteenen blokken van twee en drie voet hoog waarvan het vervaardigd is, worden dan op elkander gelegd met de bovenste terug, vorm dus een trapvormige samenstelling. De steen voor deze piramiden moest van de Makattam heuvelen achter Cairo gehaald worden, voor welks doel een zekere weg gebaad moest worden. De overblijfselen hiervan zijn tot op den huidigen dag waar te nemen.

Wordt vervolgd.

Amsterdamsche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Amsterdamsche Afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen werd gehouden op Zondag 9 Maart 1.1. De vergaderingen werden gehouden des voormiddags om 10 uur in het gewone lokaal de Wittenstraat 111 en 's avonds om 7 uur in het gebouw Odéon, 460 Singel. Tegenwoordig waren, Pres. Hendrik De Brij, La Fayette T. Whitney, Leo. van den Akker, Jan H. Meibos Hzn., Gerard B. Denkers, Aart J. Meuteboom, Corn. van de Graaf, Lorenzo Y. Rigby en Meeuwes Bakker der Rotterdamsche Conferentie, Pres. Geo. L. Weiler en ouderling John W. F. Meijers, James W. D. Hurren en Gerrit John Kruitbosch van de Arnhemsche Conferentie en Ouderlingen Hendrik Bell, Jan Tingen William de Leeuw en B. A. Denkers en John Klein van de Groninger Conferentie en Ouderling Lukas Roghaar der Brusselsche conferentie, alsmede de President en Ouderlingen der Amsterdamsche Conferentie.

De eerste vergadering werd geopend door te zingen van Lied 46, „Verlosser van Israël”. Gebeden werd door Ouderling Lorenzo Y Rigby waarna de leider der vergadering Pres. Stanly F. Taylor de vergadering voortzette door het doen zingen van lied No. 3, „Leid ons, o Gij groote Meester”. Daarna werd het avondmaal bediend door Ouderlingen W. Dalenbout en W. A. Koldewijn, bijgestaan door Ouderlingen Geo Hickenlooper en Henry E. King. Ouderling Dalenbout sprak in het kort over den ernst en de heiligheid van dit Sacrement en de zegeningen die er aan verbonden zijn zoo het met ernst en oprechtheid genuttigd wordt. Na de bediening des avondmaals sprak Pres. S. F. Taylor eenige woorden tot inleiding en heette de aanwezigen hartelijk welkom.

De eerste spreker was Ouderling G. B. Denkers, hij sprak over de liefde Gods, die hij van geslacht tot geslacht aan het menschdom bewezen heeft, en dat Hij ook in deze dagen niet een gesloten oog voor zijn volk heeft maar zijne liefde bewees door zichzelve aan eenigen van hen te openbaren. En wederom en voor het laatst zijn hand uitgestrekt heeft om hen bijeen te vergaderen en tot één te brengen. Hierna stelde Pres. S. F. Taylor de Algemeene autoriteiten der kerk voor, alsmede den President der Europeesche zending, Francis M. Lyman, Pres. Sylvester Q. Cannon der Nederlandsch Belgische Zending, benevens de President en de Ouderlingen der Amsterdamsche Conferentie en het lokale priesterschap en beampten, die eendrachtiglijk en met warmte in hunne roepingen ondersteund werden.

Het statistiek verslag dezer afdeeling en de werkzaamheden der Zendelingen van de laatste zes maanden, eindigende 28 Febr. 1902, luidt als volgt: Aantal Zendelingen: Zeventigers 7; Lokale Priesterschap: Ouderlingen 7, Priesters 10, Leeraars 17, Diakenen 10, Leden 371, Kinderen onder 8 jaar 133, totaal aantal zielen (Zendelingen niet medegerekend) 548, Tractaten verspreid 4857,

Boeken verspreid 181, Huizen bezocht met het eerste tractaat 2997, door uitnoodiging 477, Evangelie gesprekken 1592, Algemeene vergaderingen gehouden 122, Zondagsscholen gehouden 51, Theologische vergaderingen gehouden 12, Priestervergaderingen gehouden 13, Zustervergaderingen 12. Gedoopt: Nieuwe leden 20, Kinderen van leden 3, Bevestigd 23; Kinderen ingezegend 8, Vertrokken naar Zion 4, Verhuisd naar andere afdelingen 4, Ontvangen van andere Conferentiën 4; Overleden 1; Verordineerd tot het Priesterschap 4.

Hierna sprak Pres. H. De Brij, welke groete bracht van Pres. S. Q. Cannon en de noodzakelijkheid toonde om de wetten en verordeningen van het Evangelie te gehoorzamen. En gehoor te geven aan de influisteringen des Heiligen Geestes, en als wij overeenkomstig daarmee leven zullen wij van de oordeelen Gods gevrijwaard worden. De laatste spreker was La Fayette T. Whitney die een krachtige getuigenis gaf van de herstelling van het Evangelie, en verklaarde in korte en duidelijke woorden wat het Priesterschap is, en zonder dat niemand het recht had om de verordeningen van het Evangelie of zaken des Heeren te behandelen. Tot sluiting der vergadering zong de gemeente lied 71: „O vast als een Rotssteen.” Ouderling Jan Tingen besloot met dankzegging.

Om 1.30 werd een Zondagsschool-herhalingsoefening gehouden alwaar schoone geschiedenissen aangaande den Bijbel en het Boek van Mormon behandeld werden. Er kan hier opgemerkt worden dat de Leider der Zondagsschool met zijne leeraars en leeraren en Organist hun tijd nuttig besteed hebben en hoogst aangenaam was het de geschiedenissen en lessen van groot tot klein met zulk een vrijmoedigheid te hooren behandelen. En met de hulpe Gods en de getrouwe geduldige werking zullen er ongetwijfeld mannen en vrouwen uit voorkomen welke strijders kunnen zijn voor het koninkrijk des Heeren. Ook werd door Pres. Taylor, Pres. De Brij en ouderling J. H. Meibos, eenige woorden van dank en aanmoediging tot de klassen gesproken.

De avondvergadering in het gebouw „Odeon” Singel werd geopend om 7 uur door te zingen van lied 131 „Wat is Waarheid”. Ouderling Meeuwes Bakker deed het gebed, waarna het lied 49 „O mijn Vader”, gezongen werd. De eerste spreker was Ouderling William M. Lillywhite. Hij bewees op zeer duidelijke wijze dat er slechts een weg tot zaligheid leidt; en dat de Zaligmaker maar één fundament gelegd had. En dat de Heiland slechts een doop heeft voorgesteld tot vergeving der zonden, en dat het menschdom te vergeefs tracht om de inzettingen der menschen na te volgen.

Daarna zong Ouderling Henry C. King een lofzang „The Holy City” dat een zeer goeden indruk op de aanwezigen maakte. De volgende spreker was Pres. Geo. L. Weiler die den afval en herstelling van het Evangelie in vervulling der profetiën zeer duidelijk besprak. Daarna werd de vergadering verkwikt door een tenor-solo „The Star of Bethlehem” gezongen door Ouderling Geo Hickenlooper, dat hij op gevoelvolle wijze deed uitkomen en een diepe stilte op

het einde der zang werd hem door de vergadering als een applaus toegezonden. De laatste spreker was Ouderling Jan H. Meibos, die vele bewijzen leverde aangaande de herstelling des Evangelies, en zeide dat de wereld niet te verontschuldigen was die deze boodschap gehoord had. Hij besloot met een krachtig getuigenis aangaande de goddelijke roeping van den Profeet Joseph Smith. Tot besluit werd gezongen lied 2 „O volheid van Zegen”. En gedankt door Ouderling H. Bel.

De vergaderingen waren zeer druk bezocht en een rustige en aangename geest heerschte door alle vergaderingen en deze Conferentie zal ongetwijfeld van veel genot zijn voor de Heiligen en tot uitbreiding der waarheid onder onze vrienden.

Op Maandag 10 Maart werd een priestervergadering gehouden waar de dienstknechten elkander onderwezen en hunne ondervindingen mededeelden.

Conf. Pres. H. De Brij bracht tot alle de groeten van onzen op reis zijnden President Sylvester Q. Cannon, alsmede eenige onderwerpen van belang voor de opbouw en uitbreiding van het werk des Heeren in dit gedeelte der wereld.

WILLIAM DALEBOUT,

Secretaris.

Huwelijk en Opstanding.

Een correspondent te Moab, Utah, verlangd de verklaring van het 20ste hoofdstuk van Lukas en daarvan het 34 en 35ste vers, waarvan hij zegt niet het te kunnen verstaan. Ten voordeele van anderen zullen wij bedoelde verzen lezen, en daarna eenige verklaring geven. Het onderwerp waarop de Heiland drukt, is dat van die vrouw welke zeven mannen had gehad, en hem de vraag gesteld werd: „In de opstanding dan, wiens vrouw van dezen zal zij zijn?”

„En Jezus, antwoordende, zeide tot hen; de kinderen dezer eeuw trouwen, en worden ten huwelijk gegeven, maar die waardig zullen geacht zijn die eeuw te verwerven, in de opstanding uit de dooden, zullen noch trouwen, noch ten huwelijk uitgegeven worden”. De moeilijkheid in de gedachten van onzen correspondent is ongetwijfeld gelegen bij de vergelijking van die teksten met het Celestiaal of het eeuwig huwelijk zooals dit in de kerk van Jezus Christus geleerd wordt. Doch wanneer de zaak ten volste verstaan wordt zal de schijnbare tegenstrijdigheid tusschen dien tekst en onze leer geheel verdwijnen.

Het zou opgemerkt moeten worden dat de gezegden van den Meester betrekking hebben op de kinderen dezer wereld. Hij spreekt daar niet over de Heiligen welke „niet van de wereld” zijn, omdat Hij hen „uit de wereld gekozen” had. In de opstanding uit de dooden worden zij (de kinderen dezer wereld) niet ten huwelijk gegeven noch genomen, doch zooals wij in het 36ste vers lezen, zullen zij „den engelen gelijk zijn”. Zij zullen niet meer

sterven, zeide de Heer; zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen der opstanding zijn. Doch zij zijn niet gerekend onder degenen welke deel in de eerste opstanding hebben, welke koningen en priesteren van God zijn. Erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus Jezus, om alle dingen te beërven. Deze zullen veel grootere mate van eeuwige heerlijkheid ontvangen, dan „de kinderen dezer wereld”, welke de heerlijkheid der maan of die der sterren ontvangen; als vergeleken met de heerlijkheid der zon, die de hoogste is, zijnde Celestiaal. De engelen met wie de menschen bedoeld worden die „indien zij waardig gevonden worden die eeuw te beërven” gelijk gemaakt moeten worden, zijn „gedienstige geesten voor degenen die de zaligheid beërven zullen”. Zij zullen in hunne behouden en verlost staat, afzonderlijke en enkelvoudig wezen. Daarentegen zullen de heiligen, wanneer zij met heerlijkheid zullen gekroond zijn, de engelen oordeelen, en hunne bedieningen besturen. Zij zullen in macht en kracht en heerlijkheid ver boven de engelen zijn, en aan hunne verhooging zal geen einde wezen. „De man zal nog zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man in den Heer zijn”. In de opstanding zal alles, wat tot volmaking der volmaakte wezens noodzakelijk is voor elk verheerlijkt wezen, hersteld en eeuwigdurend gemaakt worden.

De geest en het lichaam zullen hereenigd worden, en er zal niets verloren zijn doch iedere eigenschap, elk ambt zal herleven en onvergankelijk gemaakt worden.

De plechtige verordening waarmede God man en vrouw te saâm vereent, door de autoriteit die Hij door openbaring schenkt, behoor deze tot de verordeningen welke op aarde geschieden moeten, zooals doop, bevestiging, verordeningen enz. Het wordt gedaan in sterfelijkheid doch reikt tot in onsterfelijkheid. Datgene wat door deze macht op aarde gebonden is zal in den hemel gebonden wezen, en is van deugd en kracht, zoowel in deze als in de toekomstige eeuw. Het „huwelijken en ten huwelijk uitgeven” geschiedt noch in, noch na de opstanding, doch zooals het de Heere verordend heeft, wordt voltrokken in dit leven, en behoort tot deze sfeer. Toen Adam en Eva vereenigd werden, was er geen dood op deze aarde. En indien zij niet overtreden hadden, zouden zij voor eeuwig man en vrouw geweest zijn. Christus verzoende deze hunne zonden. En datgene wat door „de val verloren was, is door de verlossing hersteld geworden en teruggebracht. Adam en Eva zullen eenmaal in hunnen onsterfelijken staat aan het hoofd van alle geslachten staan; en één zijn volgens de zegeningen welke op hen bevestigd zijn geworden toen zij in het huwelijk waren. En hunne nakomelingen welke door het huwelijkszegel van deze verordening en autoriteit aan hun verbonden zijn, zullen eveneens respectievelijk aan de hoofden hunner familiën staan, en koninkrijken bezitten van vermeerdering door eindeloze eeuwen. Wanneer de kinderen dezer wereld waardig geacht zullen worden om in de opstanding voort te komen, zullen zij in den aangewezen

tijd een iegelijk in zijne orde opstaan, doch zonder de zegeningen of heerlijkheid of heerschappij der celestiale wereld. Zulke huwelijken als zij aangaan in deze wereld, alleen van duur zijnde tot dat de dood hen scheidt, heeft geen kracht noch eenige uitwerking in de toekomstige eeuw. In of na de opstanding uit den doode, worden zij niet ten huwelijk gegeven noch genomen, doch zullen den engelen gelijk gemaakt worden, in hunne verschillende graden en positiën in de vele woningen van 's Vaders koninkrijk. Zij zullen langs de lijnen van hunne conditiën in geluk en wijsheid toenemen, doch zijn voortaan dienende gees'en, maar worden niet gekroond met de glorie van eeuwige levens waarin voortdurende verhooging is, in de tegenwoordigheid van God en Christus omhoog.

Beschouwen wij de uitingen van onzen Heiland in het licht van de openbaring in deze laatste dagen, dan zijn zij niet moeielijk te verstaan, noch is er eenige tegenstrijdigheid tusschen de heden-daagsche inspiratie, met die in 't verleden. De eeuwige vereeniging van Gods Heiligen in den celestialen familieband is een van de meest glorieijke, aanmoedigende en geïnspireerde vooruitzichten, welke door de manifestaties in deze laatste bedeeing te aanschouwen gegeven zijn.

Vereenigd met de leerstelling van verschillende werken voor de waardige dooden, die door vele omstandigheden verhinderd waren het werk voor hen zelve te verrichten, is tot ons begrip de weg voor hen gebaad voor de doeleinden van den eeuwigen Vader, aangaande de toekomst van zijne kinderen hier op deze aarde, welke verrukkelijk in haar heerlijkheid is, en de ziel verheft uit deze ondermaansche streken tot in de eeuwigdurende gelukzaligheid, en tot eeuwige beschouwing van werkelijkheden welke eeuwig en goddelijk zijn.

Des. News.

Gemengd Nieuws.

Het tabernakelkoor van Salt Lake City, is van voornemen om in het midden der maand Maart een uitstapje naar Californië te maken, waaraan vele inwoners van de verschillende steden van Utah zullen deelnemen.

De Zending in Turkije en Palestina met 6 Zendingelingen heeft in het verledene jaar 6 personen gedoopt. Er zijn 95 ambtenaren en leden en 69 kinderen een totaal van 164 zielen.

I N H O U D :

Redevoering door Apostel Lyman	Blz. 81	Naar 't Heilige Land	Blz. 89
Het Boek van Mormon (Vervolg)	" 84	Amsterdamsche Conferentie	" 92
Ontslag en Benoemingen	" 86	Huwelijk en Opstanding	" 94
Aangekomen en Benoemingen	" 88	Gemengd Nieuws	" 94
Naar Zion	" 88		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.